

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/180/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412010441
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2013:1412010441.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. februára 2013 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný V. Z. Y. P. J. R. B. H. Č. : nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom
V., T. X. Q. XXXX/XX

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojej dcéry K. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., V. Č.. XX, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25 P 3/2010, zo dňa 2. júna 2010, právoplatný dňa 25. júna 2010, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry K. sumou 100,- Euro mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci k rukám oprávneného dieťaťa, počnúc dňom 1. januára 2010 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13 P/138/2012, zo dňa 11. decembra 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31. januára 2013 - návrh na zvýšenie výživného bol zamietnutý, počnúc dňom 01.10.2010, pričom za obdobie od mesiaca november 2006 do 31. decembra 2009 bola výška výživného určená posúdením predbežnej otázky podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku na 30% sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, si túto vyživovaciu povinnosť riadne neplní od mesiaca november 2006 do vyhlásenia rozsudku - 19. februára 2013, s výnimkou mesiacov, kedy na výživu dcéry prispel a to v bližšie neurčenom období od novembra 2006 do decembra 2009, kedy prispel osemkrát sumou po 60,- Euro, máj 2007 sumami 298,75 Euro a 99,58 Euro, júl 2007 sumou 99,58 Euro, máj 2008 sumou 165,97 Euro, júl 2008 sumou 132,78 Euro, september 2008 sumou 165,97 Euro, mesiaca júl 2010 sumou 120,- Euro, január 2011 sumou 120,- Euro, apríl 2011 a máj 2011 sumou 120,- Euro v každom mesiaci, december 2011 sumou 120,- Euro, marec 2012 sumou 240,- Euro a 120,- Euro, júl 2012 až október 2012 vrátane, kedy v každom mesiaci prispel sumou po 120,- Euro, december 2012 sumou vo výške 120,- Euro a trikrát sumou 2.000,- Sk v nestotožnenom žalovanom období, čím mu za uvedené obdobie vznikol voči oprávnenému dieťaťu, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 1.504,80 Euro, pričom počas rozhodného obdobia bol evidovaný ako živnostník s príjmom dostatočným na úhradu výživného, v evidencii uchádzačov o zamestnanie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny evidovaný nebol, dávky v hmotnej núdzi nepoberal.

T e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa mu p o d m i e n e
č n e o d k l a d á .

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám matky H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., V. Č.. XXXX/XX vo výške 1.504,80 Euro /tisícpäťstoštyri Euro a osemdesiat centov/.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne O.. H. S., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný v prípravnom konaní vypovedal, že maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti svedkyne. V spoločnej domácnosti žili asi jedenásť rokov. V auguste roku 2006 svedkyňa spoločne s maloletou dcérou sa odsťahovala z V. ku svojim rodičom do D. F.. Po celý čas, čo žili v spoločnej domácnosti sa riadne staral o domácnosť a finančne prispieval na dcéru. Ako žili oddelene mali medzi sebou ústnu dohodu, že bude platiť 2 000,- Sk. Túto čiastku platil i viackrát - doklady o predmetnej skutočnosti nemal. Platenie potvrdil, že nebolo pravidelné. K sviatkom a pri iných príležitostiach dcére dával rôzne darčeky. Od opustenia spoločnej domácnosti si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil pravidelne. S maloletou dcérou má veľmi dobrý vzťah. Svoju vyživovaciu povinnosť si pravidelne preto neplnil pretože nemal dostatok finančných prostriedkov - pretože mal finančné problémy - platenie pôžičky. Od 1. januára 2012 je vodičom kamiónu spoločnosti R. - W. so sídlom v P. a to v rámci živnosti, predtým pracoval pre spoločnosť U. - V. - majiteľ firmy V. V.. Na úrade práce evidovaný nie. Nepoberal ani sociálne dávky, ani dávky v nezamestnanosti, ani dávky v hmotnej núdzi. Predložil doklady ohľadom uhradenia výživného tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní navyše k veci vypovedal, že od 1. januára 2011 zmenil zadaná práca - jeho príjem v hrubom činí tak 685,- Euro mesačne. Inú vyživovaciu povinnosť nemá.

Svedkyňa O.. H. S. v prípravnom konaní vypovedala, že je matkou maloletej dcéry K. Z.. S obžalovaným v spoločnej domácnosti nebýva od mesiaca november 2006. Od roku 2007 žije v spoločnej domácnosti s manželom O. S. - s maloletou K. U. ich spoločnými dvoma dcérami A. U. K.. Vyživovacia povinnosť obžalovaného bola určená súdom a to čiastkou mesačne po 100,- Euro. Predmetnú vyživovaciu povinnosť si však riadne neplní - obžalovaný uhradil za žalované obdobie čiastky v takej výške a v takom období ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Ona je na materskej dovolenke. Dcéra K.

navštevuje základnú školu, krúžok karate. Do materskej dovolenky pracovala ako zdravotná sestra v T. nemocnici W. Q., O.. Jej mesačný príjem bol okolo 750,- Euro hrubom.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala navyše, že v žalovanom období jej obžalovaný uhradil k rukám ešte navyše trikrát po 2 000,- Sk - teda celkovo 6 000,- Sk. Predmetné peniaze považovala za výživné.

Z pripojeného rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 25 P/3/2010-39, zo dňa 2. júna 2010 mal súd preukázané, že maloletá dcéra K. bola zverená do osobnej starostlivosti matky (svedkyne) a otec (obžalovaný) bol povinný prispievať výživným vo výške 100,- Euro mesačne k rukám matky - vždy do 20. dňa v mesiaci vopred - počínajúc dňom 1. január 2010. rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25. júna 2010.

Z rodného listu bolo preukázané, že maloletá dcéra K. Z., nar. XX.XX.XXXX je dcérou obžalovaného a svedkyne.

V spise boli založené doklady ohľadom uhradzovania výživného zo strany obžalovaného za žalované obdobie ako poštovými poukážkami, tak i prevodmi z účtov - predloženými obžalovaným ako i svedkyňou. Na základe týchto listinných dôkazov - boli tieto uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Zo správy od G. Š., I. Č.. XX, O. bolo preukázané, že maloletá dcéra navštevuje túto školu a riadne si plní školskú dochádzku.

Zo správy od V. V. U., Š. bolo preukázané, že obžalovaný nebol zamestnancom predmetnej spoločnosti. Obžalovaný na základe živnostenského oprávnenia len príležitostne poskytoval služby, ktoré boli fakturované.

Pre spoločnosť R. W., Y. Š. obžalovaný vykonával prácu ako samostatne zárobkovo činná osoba. Nepracoval tu ako zamestnanec na trvalý pracovný pomer a ani ako brigádnik. Za obdobie od mesiaca január po mesiac august 2012 mu bolo spoločnosťou vyplatené celkovo 6 163,71 Euro.

Zo správy od zamestnávateľa svedkyne bolo preukázané, že táto je zamestnaná u T. K. O. od 15. januára 1997. Dňa 15. marca 2012 je na materskej dovolenke. Jej priemerný čistý mesačný príjem za rok 2012 bol celkovo 631,21 Euro, za rok 2011 6 174,22 Euro, rok 2010 1163,47 Euro.

Zo správy od úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v V. bolo preukázané, že v žalovanom období obžalovaný nebol vedený na ich úrade.

Z výpisu zo živnostenského registra vo vzťahu k obžalovanému bolo preukázané, že tento je živnostníkom od 4. marca 2002.

V spise sú i doklady od Daňového úradu so sídlom v V. - daňové priznania k dani z príjmov fyzickej osoby - V. Z..

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. Základnou podmienkou žalovaného trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva z ustanovení Zákona o rodine (ďalej ZR). Podľa § 62 ods. 1, 2 veta prvá ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obsahom vyživovacej povinnosti podľa § 207 Tr. zák. sa teda rozumie neplnenie výživného poskytované v peniazoch, ale i neplnenie povinnosti zaopatrovať iného, teda neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starať sa o jeho zdravie a čistotu, vykonať nad ním dohľad a prípadne opatrovať ďalšími prostriedkami potrebnými pre jeho všestranný rozvoj v zmysle zákona o rodine.

Z dokazovania ako vyššie súd už rozviedol bolo jednoznačne zo strany obžalovaného preukázané subjektívne zavinenie - pravidelné neplnenie si vyživovacej povinnosti. Obžalovaný od mesiaca november 2006 (teda od ukončenia spoločnej domácnosti zo strany svedkyne) do vyhlásenia rozsudku - t. j. do 19. februára 2013 si neplnil v pravidelných mesačných intervaloch v súlade s rozsudkom civilného súdu svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu

k maloletej dcére K. Z., ktorá mu bola určená a teda nariadená súdom. Týmto svojím postojom si svoje základné povinnosti vo vzťahu ku svojej dcére neplnil. Maloletá dcéra nebola v jeho

osobnej starostlivosti. Jeho jedinou povinnosťou bolo uhrádzanie výživného v pravidelných mesačných intervaloch a čiastke určenej súdom. Jeho povinnosťou bolo riadne aspoň finančnou čiastkou prispievať pravidelne na výživné. Do predmetnej situácie sa nedostal vinou svedkyne. Naopak tejto môže byť veľmi vďačný za to, že sa stará vzorne o ich maloleté dieťa. Táto skutočnosť totiž vyplynula i zo správy zo školy, ktorú maloletá dcéra navštevuje.

Obžalovaný ako už bolo vyššie konštatované si musí uvedomiť, že jeho povinnosťou je len platiť výživné - ale celá starostlivosť je na strane svedkyne, ktorá sa finančne vyčísliť nedá a to k vzhľadom potrebám syna.

Obžalovaný na základe rozhodnutia súdu bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej dcéry mesačne vo výške 100,- Euro a to počnúc od 1. januára 2010.

Svedkyňa a potvrdil to i sám obžalovaný - že v spoločnej domácnosti žili do mesiaca november 2006. Následne túto spoločnú domácnosť svedkyňa opustila. Preukázané a to opäť ako výpoveďou svedkyne, tak i samého obžalovaného bolo, že obžalovaný si túto vyživovaciu povinnosť odchodom zo spoločnej domácnosti vo vzťahu k maloletej dcére neplnil pravidelne. Je síce preukázané a potvrdila to i svedkyňa, že návrh na určenie vyživovacej povinnosti podala až prvýkrát dňa 12. januára 2010 - na základe rozhodnutí odvolacieho súdu v iných trestných veciach (sp. zn. 2 To/63/2012) súd vychádzal preto z výpovede svedkyne a ako začiatok neplnenia vyživovacej povinnosti určil výpoveď svedkyne a obžalovaného - bez ohľadu na to, že rozhodnutie v predmetnej veci bolo vykonané rozsudkom dňa 2. júna 2010.

Súd preto za obdobie od mesiaca november 2006 do 1. januára 2010 (predmetným dňom bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 100,- Euro) - rozhodol v súlade s ustanovením § 7 ods. 1 Tr. por. - 30 % zo sumy životného minima a od 1. januára 2010 čiastkou 100,- Euro mesačne (rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25 P/3/2010, zo dňa 2. júna 2010).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Obžalovaný svojím úmyselným konaním porušil vzťahy vo sfére ochrany rodiny a maloletých detí, ktoré chránia nielen ustanovenia Trestného zákona, ale i Zákona o rodine. Svojím postojom k tejto základnej povinnosti vyživovať svoju maloletú dcéru aspoň vo forme výživného, nielen ju, ale i svedkyňu dostal do nepriaznivej situácie, pretože i na jeho finančnú pomoc boli tieto v žalovanom období odkázané. Svedkyňa sama teda nahrádzala nielen po stránke osobnej starostlivosti, ale i po finančnej stránke obžalovaného. Vznesené obvinenie pre žalovaný trestný čin - prečin bolo dňa 13. augusta 2012 a obžalovaný o predmetnej skutočnosti mal vedomosť od 25. augusta 2012, kedy prevzal predmetné uznesenia. Vo veci bol prvýkrát vypočutý v pozícii obvineného dňa 31. augusta 2012.

Pokiaľ ide o osobu páchatel'a ako bolo preukázané z odpisu registra trestov - tento do spáchania žalovaného skutku, ako i v čase vyhlasovania rozsudku viedol riadny život - § 36 písm. j/ Tr. zák. Iné poľahčujúce a ani príťažujúce okolnosti vo

vzťahu k jeho osobe súd nezistil. Základná trestná sadzba v rámci žalovaného trestného činu bola jeden rok - päť rokov, v súlade s ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. je táto upravená od jeden rok do troch rokov a osem mesiacov. Súd s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní jeden s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní jeden rok. Skúšobná doba bola uložená v trvaní jeden rok - vzhľadom na jeho povinnosť práve najneskôr v skúšobnej dobe uhradiť zaostalé výživné, ale keďže bol uložený probačný dohľad - táto povinnosť bude dôkladne sledovaná probačným a mediačným úradníkom. Tým, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu mu dal možnosť, aby svojím ďalším životom a najmä uhrádzovaním výživného prejavil, že je hodný dobrodenia zákona.

Práve počas tejto skúšobnej doby mu súd uložil povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Tr. zák., aby uhradil toto zaostalé výživné. Táto povinnosť bude zo strany súdu a teda i probačného úradníka riadne sledovaná v časových intervaloch. V prípade neuhradenia tohto zaostalého výživného bude môcť do úvahy prichádzať i premena trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom na trest odňatia slobody. Túto povinnosť uložil uhradiť k rukám matke Bc. H. S., ako to bolo konštatované v civilnom rozhodnutí.

Výška zaostalého výživného bola vo výške 1 504,80 Euro vo vzťahu ku maloletej K. Z..

Žalované obdobie je od mesiaca november 2006 do vyhlásenia rozsudku do 19. februára 2013.

rok 2006

november - december 2006 - dva mesiace x 681,- Sk (30 % zo sumy životného minima) = 1 362,- Sk

rok 2007

január - jún 2007 - šesť mesiacov x 681,- Sk = 4 086,- Sk

júl - december 2007 - šesť mesiacov x 702,- Sk (30 % zo sumy životného minima) = 4 212,- Sk

rok 2008

január - jún 2007 - šesť mesiacov x 702,- Sk = 4 212,- Sk

júl - december 2008 - šesť mesiacov x 738,- Sk (30 % zo sumy životného minima) = 4 428,- Sk

rok 2009

január - jún 2009 - šesť mesiacov x 738,- Sk = 4 428,- Sk

celková čiastka za november 2006 - 30. jún 2009 = 22 728,- Sk = 754,43 Euro

júl - december 2009 - šesť mesiacov x 25,36 Euro (30 % zo sumy životného minima) = 152,16 Euro

rok 2010

január - december 2010 - 12 mesiacov x 100,- Euro = 1 200,- Euro

rok 2011

január - december 2011 - 12 mesiacov x 100,- Euro = 1 200,- Euro

rok 2012

január - december 2012 - 12 mesiacov x 100,- Euro = 1 200,- Euro

rok 2013

január - február 2013 - dva mesiace x 100,- Euro = 200,- Euro

CELKOVE bol teda jeho dlh za žalované obdobie od mesiaca november 2006 do 19. februára 2013 v čiastke 4 706,59 Euro.

Na základe listinných dôkazov predložených ako svedkyňou i obžalovaným bolo preukázané, že za žalované obdobie od mesiaca november 2006 do 19. februára obžalovaný uhradil

celkove čiastku vo výške

(máj 2007 sumami 298,75 Euro a 99,58 Euro, júl 2007 sumou 99,58 Euro, máj 2008 sumou 165,97 Euro, júl 2008 sumou 132,78 Euro, september 2008 sumou 165,97 Euro, mesiaca júl 2010 sumou 120,- Euro, január 2011 sumou 120,- Euro, apríl 2011 a máj 2011 sumou 120,- Euro v každom mesiaci, december 2011 sumou 120,- Euro, marec 2012 sumou 240,- Euro a 120,- Euro, júl 2012 až október 2012 vrátane, kedy v každom mesiaci prispel sumou po 120,- Euro, december 2012 sumou vo výške 120,- Euro a trikrát sumou 2.000,- Sk v nestotožnenom žalovanom období - uhradené tak bolo celkove čiastka vo výške 3 201,79 Euro.

Dlh na zaostalom výživnom tak predstavoval čiastku vo výške 1 504,80 Euro.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročne vždy na mesiac dopredu. Pri určovaní splatnosti výživného treba brať do úvahy to, že výživné sa platí vopred. Je to odôvodnené povahou a poslaním výživného, ktorým sa zabezpečujú potreby oprávneného.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do pätnásť dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu v piatich vyhotoveniach.